

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre 1 frt 25 kr.
Félévre 2 „ 50 „
Egész évre 5 „ — „

Megjelenik minden szerdán
és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr.

Hirdetéseket felvesz s rendkívül
olcsó áron közöl a kiadóhivatal.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG

és

KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-u. 45. sz.
a Wagner és Szelényi (ez-
előtt Gedeon és Tsal) nyom-
dája. Ide küldendők a lap
szellemi rézét illető köz-
lemények, valamint az
előfizetési díjak, hirde-
tések, nyilvánterkek és rek-
lamációk.

POLITIKAI LAP. A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Egyes példányok Groszman J. antiquar-üzletében, Falkenstein S. dohánytözsdejében, Hesz Jenő, Gubás F., Groszmann J. és Nagy Lajos fűszerkereskedésében kapható.

A Bánffy-kormány helyzete.

Budapestről, a politikai élet egy kiváló alakjától veszszük a következő cikket:

Poéták rég kipróbált motívuma a komor sejtlem, a mely ragyogó nyár büve-bája közepett megkapja a szívet és betölti az eljövendő őszi lombhullás, hervadás, szomorúság gondolataival. Nos a magyar napi politikára, a melytől ugyan három-négy esztendő óta nagyon messzire esik a poézis kristálycsillogása, ma pompásan ráillik ez a poétás motívum. Valami csodás, hirtelen szellő csapta meg a nyári pihenés berkeit és egy nagyon szomorú őszi sejtelmek fogják el mindazokat, a kik annak a szel-
lőnek lehelletét legközelebről érezték.

Mi történt? Az, hogy egyszerre össze-telegrafáltak a mindenféle nyári pihenőre széjjelszóródott kormánytagokat s minisztertanács ült össze. Ezt nagyon fontosnak mondták; üdülést megszakítva hazasietett Karlsbadból Szilágyi Dezső is. Máskor, békés időkben, a legnagyobb miniszteri tanácskozásról is két rövid sorban számol be a félhivatalos tudósító; most hosszú körmondatokban tárta fel, hogy mit beszéltek ott — a munkás-kérdésről. Mindig így szokott ez lenni, a mikor el kell hallgatni a miniszteri konferencia igaz szenzációját. Így volt most is, bár azért mégis kiderült a szenzáció: Vörös László államtitkár lemondása.

A budapesti politikai körökre nem az volt a meglepetés, hogy Vörös László lemondott, hanem az, hogy — ezt elfogadták. Mert elfogadták, ő Felsőre elé már föl is terjesztették és úgy tudjuk, egy hét múlva már ki is lesz nevezve Vörös László utóda az államtitkárságban. Abban bizonyos mindenki, hogy nem azért fogadta el a minisztertanács a lemondást, mintha az államtitkárság huzódó konfliktusában a miniszternek lenne igaza. Ugyanazon a miniszteri tanácskozáson báró Dániel is följajánlotta lemondását, és hogy a döntés úgy történt, a mint arról önként értesültek — azt a báró Bánffy Dezső vaskeze vitte ki. Ismétlem, a szenzáció az, hogy Vörös László bukott, nem pedig Dániel miniszter; mindenki az utóbbira volt elkészülve és báró Bánffynak ebből az intézkedéséből látják az ő hivi föltárulni egy nagyon szomorú ügynek a képét.

Ez a kép azt mutatja, hogy az őszi szenzáció a magyar kormány a legsúlyosabb válságba kerül, a melyből kilábolni nem

tud, hanem belébukik. A büszke és erő-lyes báró Bánffy pedig ezt a veszedel-
met előre világgá kürtölni, de még je-
lezni sem akarja. Ezért nem engedte,
hogy báró Dániel most a kaninetből
kilépjen. A kiegyezésben erősen érde-
kelt kereskedelmi miniszter lemondása
— bármilyen okból is történik — köny-
nyen olyan magyarázatra adhatott volna
okot, hogy a kiegyezési kérdésekről tá-
madt nézeteltérés a magyar kabinetben;
ilyen félremagyarázásoktól irtózik a
kormányelnök s mivel e kérdésekben a
kabinet szolidaritása csakugyan teljes,
hát báró Bánffy azt követeli, hogy a
kormány tagjai, ha már bukni kell: *együtt és teljes számban, úgy, a mint
jöttek, távozzanak a piros bársonyszé-
kekről.* Ezért ejtették el Vörös Lászlót,
a kinek tehetségét százszorta többre
becsülik a kormányon és a képviselő-
házban, mint báró Dánielét. Az állam-
titkárnak — erről meg van győződve
mindenki — a lemondás ugyanis csak
rövid pihenőt fog jelenteni. Munkaereje
nélkülözhetetlen az állam gépezeténél,
ő vissza fog térni, legvalószínűbben két
hónap múlva, a Bánffy-kormány kemény
krízise után, mint — kereskedelmi mi-
niszter. És pedig így térne vissza akkor
is, ha valami csodás véletlen — a mi-
ben talán Bánffyek biznak — kimentené
mégis a súlyos válságtól a mai kor-
mányt. *Báró Dániel semmi esetre sem
marad helyén két hónapnál tovább.* Ha
pedig a Bánffy-kormányt olyan kormány
követné, a melynek politikájával Vörös
László teljes szolidaritást nem vállalhat,
s a melyben így az államtitkári állást
sem fogadhatná el — akkor a felállít-
tandó országos központi hitelszövetkezet
kormánybiztosává fogják Vörös Lászlót
kinevezni.

De térjünk a legfontosabbra: honnan
veszik a beavatott kormánypárti politi-
kusok az őszi bekövetkező súlyos
kormányválság előérzetét? Onnan, hogy
ma csudálatos teljességben beállottak
mindazok a viszonyok, a melyek a
Magyarországon olyan erős pozícióju
miniszterelnököt megbuktatkatják. A ma-
gyar kormányt csak Ausztria után,
Bécsből buktathatják meg és csakis a
legmagasabb helyről, a mikor a monarkia
igen fontos érdekei követelik azt az ál-
dozatot, hogy akár a nagy kegyben álló
Bánffyt is elejtsék.

Ime a helyzet, a melynek egyszerű
föltárása mindent megmagyaráz: Báró

Bánffy a magyar képviselőházban sza-
vát kötötte ahhoz, hogy a kiegyezés
csak úgy fogadható el, ha Ausztriában
nem a 14. paragrafussal csinálják meg,
hanem alkotmányos uton, a Reichsrattal.
Az uralkodó és osztrák kormányaink
újabb sora meg is tett mindent, hogy
ez így legyen. De az osztrák pártok
makacsságán minden kísérlet meghiusult.
Most gróf Thun teszi a *végző próbákat*;
hiába, vele a pártok már tárgyalni sem
akarnak; minap a német ellenzék, a na-
pokban pedig a cseh nagybirtokosság de-
klarálta, hogy nem áll szóba vele. Thun gróf
lemond minden további kísérletről, —
Ausztriában vége minden kísérletezésnek,
ott már mindent megpróbáltak, hiába.

„A helyzet súlypontja most Magyar-
országra esik“, jelentették minap a fél-
hivatalosak. Ez annyit jelent, hogy most
már odaát mindent megtettek, hogy
Bánffy szavának állhasson. Mivel pedig
a kiegyezést alkotmányosan mégsem le-
het megkötni Ausztriával, most már
segítsen magán Bánffy, a hogyan tud.
Egy próbát már tett is a magyar kor-
mány: kiadta a *vámtarifa-tervezetet*, ösz-
szehívta a *vámankétet*. De természetes,
hogy ezt Ausztriában *nem vették komo-
lyan*, mert ott nagyon jól tudják, hogy
az *uralkodó határozottan új kiegyezést
követel, önálló vámterületről, gazdasági
különválásról hallani sem akar.*

Báró Bánffynak egyetlenegy módja
maradna a menekülésre: ha szavát meg-
szegve, többségével megszavaztatja azt
a kiegyezést, a melyet Ausztriában a
14. paragrafussal csinálnak meg. Egé-
szen bizonyos, hogy br. Bánffy ezt az
eljárást perhorreskálja, új provizóriumot
sem csinálhat adott szava értelmében.

A koronának tehát nem marad más
hátra, minthogy a *Bánffy-kormányt me-
neszsze* és vagy olyan kormányt nevezzen
ki, a mely annyira rokonszenves az
összes magyar pártok szemében, hogy
obstrukció nélkül is megszavazzanak neki
egy új provizóriumot, — vagy olyan
kormányt, melynek elnökét szava nem
köti, úgy, hogy a mindenre kész több-
séggel megszavaztathatja a 14. parag-
rafusos kiegyezést is.

Ime, ezek az őszi kilátások, a melyek-
ből *megdönthetetlen bizonyosság* a be-
következendő súlyos kormányválság. Csak
röviden emlitem azokat a kombináció-
kat — mert bővebben ma még nem
szólhatok rólok — hogy mint egyetlen
lehetséges provizóriumos miniszterelnök-

köt, gróf *Apponyi* Albertet emlegetik; mint olyan kormányelnököt pedig, a kire a 14. paragrafusos kiegyezést biznák, a miniszterelnökségre régen vágyódó *Khuen-Héderváry* nevét rebesgetik.

Természetes, hogy Bánffy lelkes hívei, mindezek lehetőségét koncedálva, hozzátesszik: hogy Bánffy csak arra a rövid időre fog távozni, a míg a kiegyezést az utóda megcsinálta és akkor — visszatér.

Az ellenzék ezzel az utóbbi lehetőséggel nem sokat bibelődik most. Csak hadd szabaduljon meg egyszer az ország Bánffytól — azután majd lesz gondjuk és remélhetően elég erejük is a pártoknak ahhoz, hogy ezt a lidérczet többé az országra nehezdedni ne engedjék.

A rajztanításról.

Az a teljes semmibe sem vevés, mit úgy a falusi, mint a legtöbb városi iskolában is a rajztanítás iránt tanusitanak, azt mutatja, hogy a szép iránti érzék még nem tulajdona az emberiség kilencztedrészének. Pedig bátran el lehet mondani, hogy rajzismeret nélkül a legtöbb tudós, tanító és mesterember olyan, mint egy atléta falással, mint egy hegedűművész félkéz- s egy donzsuaní arc orr nélkül. Említhetnék még többet is, de éppen huzzák a 12-öt.

A rajz adja meg a valódi megismerését a tárgynak.

Az az ember, ki többszöri látás után sem képes valamely test alakját emlékébe vésni; ki egy általa megszemlélt összetett műalkatrészeit nem bírja rendszeres egymásutánban emlékező képessége lapján pontosan elhelyezni: éppen olyan, mint a logikátlan tudós, kinek ismerettárában fel vannak ugyan halmozva az eszmék garmadaszámra, de a miknek felül kellene lenniök, azok vannak történetesen éppen alulra fordulva. — Az

ilyen ember sohasem találta volna fel a — *biciklit*.

De ezeket most nem kutatva: van a rajztanításnak az ezzel foglalkozó növendékre nézve egy megfizethetetlen hatása, mely felér a többivel mind együttvéve. Ez a szép iránti érzék felébresztése: az *esztétika*.

A vallásos oktatás egymagában még nem nevel karakteres emberré.

Hazug, kétszínű, uzsorás, embertelen lények éppen úgy vannak a vakbuzgók, mint az atheisták táborában, kik a teljes abszolució után is megérdemelnének 16 évi, hetenként két napi böjttel sulyosbitott purgatoriumot; míg viszont bebizonyított tény, hogy az a gyermek, kinek lelkét a szép és jó iránt való érzelmek verőfényes napja sugározza be; kinek lelkében a virág pompája, melyet megismerni tanult, nem a rombolás érzetét költi fel keblében; ki a bogárzümögésben, a csattogó madárénekekben a te remtő dicsőítését hallja; sohasem a büntetéstől való félelmében fog óvakodni a bűntől, hanem a saját lelkiismerete előtti szégyenében.

De menjünk tovább. — Az a növendék, a ki a rajztanulásban rájött az alakok szerkesztésére, rendezése és csoportosítása alkalmával az összhang, vagyis a szép és helyes megismerésére: bizonyos őr fog érezni lelkében, valahányszor azzal ellentétben cselekszik, — a mely érzelmek sarkalni fogja őt a szép és nemes irány folytatására.

A tisztaság iránti fogékonyság vajmi gyakran árnyoldala köznépünk különösen férfitagjainak, szennyesen, mosdatlan végzi napról-napra teendőit s fogyasztja el napi táplálékát.

Az iparos tanuló is kifáradva hozza fel magán az egész héten ráragadt piszkot az iskolába.

Rajzot kellene tanulnia s nem tudja, hogyan érintse a tiszta papirost, hogy az hozzá hasonló ne legyen.

Folytonos figyelmeztetés, dorgálás után sikerül végre megértetni vele, hogy a tisztaság az egészség fentartására még a jóra való baromnak is szükséges.

A Bodri, Czirmos s más törülközőni szerető házi állatok szerepelnek előttük első példaadókul. Egy-egy helyen alkalmazott csipős megjegyzés, néha maró guny lesz a lug és sulyok, mely által az év végére úgy a hogy kiszapulódik megszokott rondaságából. A harmadik év végén? olyan lesz két harmada, mintha skatulyából szedték volna ki.

De még egyéb is történik velük s ez a valódi metamorfózis.

Az a fiú, ki eleinte a legdurvább szavakban s tettekben nyilvánítja irántad tiszteletlenségét, idő multával nyájasan és emberiséggel köszönt az utca tulsó feléről is s példát vehet tőle akárhány gimnasiunai tanuló. Haj, de Lajos kollegám a megmondhatója, hogy mennyi harc és háboru folyik le addig! — Hányszor kell az undornak legnagyobb fokán kelni ki, különösen egy undok szokás ellen, mely fájdalom, közös a munkásosztály legnagyobb részével. Ez a zsebkendők teljes nem ismerése.

Volt egy mozsdatlan tanítványom, ki minden intés, dorgálás, sőt fenyegetés dacára is többször felháborította csuf szokásaival érzelmeimet.

Egyszer aztán féltuczat zsebkendőt ajánlódoktam neki azon feltétellel, hogy nem fog megfélemedezni többé magáról. A következő vasán az egész osztály mintegy tünnetőleg törülgette az orrát a csikos szélű kartonnal, még a melyeknek nem volt rá szüksége is.

Az a közvitéz, ki a hadnagy ur poharát saját s nem éppen brüsszeli zsebbelijével akarta megtörölni, a maga nemében még dicséretre méltó azon tejes asszonyhoz képest, ki balkezében csuprait lógatva, jobbát zsebkendő gyanánt használja.

Volt szerencsétlenségem gyümölcsáros kofát, perezces inast, székálló legényt, cukor-

A „SZABADSÁG” TÁRCZÁJA.

Köszönések.

„Alász-szolgája!” ... „Jonapot! ...
„Joreggelt!” ... „Kiszitihant!” ...
Ej, bolondokká váltatok?
Miféle ez a hang?

Ugyan „Nagysád” vagytok ti mind;
Megszoktam, bajosan:
De mért e zöngés, idekint,
És olyan orrosan?

Miért e kegy, ha kell, ha nem?
Megannyi hercegek!
Ismerettségtekkel ma nem,
Holnap sem hercegek.

Megemelem kalapomat,
Akárkinek ugyan;
De ne vegyétek bókomat
Ennyire komolyan.

Az embert mindig tisztelem
Akárkiben, mint kell;
De engem csak a fesztelen
Viszonzás érdekel.

„Alász-szolgája!” a mikor
Nem hallja senki sem,
S hozzá egy ostoba vigyor? ...
Ne mondd, mert nem hiszem.

A „Jonapot!” mások előtt
Oly boszus valami.
Sértettelek tán azelőtt? ...
Mért nem megvallani? ...

„Joreggelt!” fényes délbén, eh!
Ezzel nagyobb levél?
Vagy ezzel oda érted-e:
E majom is henyél.

Ha szives voltam, te eként
Köszönöd: „Kiszitihant!”
Eltűrve a jótéteményt.
Ez igazán pikáns.

Lássátok, nyájás fintorok!
Jobb volna: semmi szó.
Jobb volna: közönyös dolog
Érkező, távozó.

Árnyak menése nyomtalan
A hallgatag vizen.
Miatta nem lesz nyugtalan
A mélyben semmi sem.

De köszönések nem egyéb,
Csupán goromba kő,
Mely a lélekbe vettetek,
Mire az forrva fő.

Mig újra leülepedik
A vert iszap, az alj:
Nagy messzire menekedik
A vidám, fürge hal.

Azért ne csudálkozzatok,
Ha nem ragyog a víz!
Nyájás szavak s gondolatok ...
Ez a fény, ez az — is!

Dr. Nagy Mór.

Sportoló nők.

Írta: *Kocsis Gizella*.

III.

A lovaglásról.

Nem akarok a lovagláshoz tartozó mindazon szabályok ismertetésére kiterjeszkedni, melyek mind szoroson hozzátartozók, használatuk által a lovas akaratát érvényesítik, a lovat tetszés szerint kormányozhatják.

Nem teszem ennek hosszadalmasságától eltekintve azért sem, mert a ki lovagol, az bizonyára egy ügyesebb lovászmestert ismert oktatójául, a ki pedig ezután akar lo-

fnomítót, kaszinói tagot stb. szemlélni, midőn nyilvános helyen gyakorolták az esztétikátlan cselekményt.

Ha minden tanító, pap, jegyző s mindazok, kik a néppel közvetlenebb érintkezésben vannak, úgy utálnák e naturalis, de nem morális szokást s annyit tennének megszüntetésére, mint én, a mikor csak tehettem: teljes meggyőződéssel mondhatom, hogy akkor az influenza rövid idő alatt szelid és kéjes prüszentésekké változnék, én pedig minden irigység nélkül megérdemlek he, he, — hepezhé! — egy skatulya tubákat. Kedves egészségemre kívánom! Tyhü, a millimáriskáját, hol a zsebkendőm?

Nádor M.

Ki legyen városi orvos?

Volt Miskolcz városának egy orvosa, kit a hir szárnyán messze vidéken megismertek, mert tudása, szerencsés keze sok embernek visszaadta szemévilágát. Fájdalom csak volt, mert dr. Lippay Sándor városi orvos, a pozsonyi kórház egyik díszes főorvosi állására hívván meg, elhagy bennünket. A csere neki kétségkívül előnyös, de nincs egyenes arányban azzal a veszteséggel, melyet távoztával nekünk okoz. Az indolentián sokszor megtörik az egyéni türelem s ha az ambíció kielégítést kíván, ott keresi, a hol meg is találhatja. A távozás okait ép ezért nem akarjuk részletezni, csak a Miskolcz városát ért veszteség tényét akarjuk és akarjuk constataálni.

Lippay távoztá közegészségügyi szervezünkben kétségkívül nagy űrt hagy, a mely űr, ha nem is azonos, de más irányban való betöltése szorgos kötelességünk. Ez a magyarázata a mi érdeklődésünknek is.

Tudjuk, hogy a megüresedett állásra sokan pályáznak, sokan nem érdem nélkül, a kik között nehez lesz a választás.

Tisztítási hivatásunkból kifolyólag mi, kik a közérdek istápolását tartjuk és tarthatjuk szem előtt, ha a pályázók közül mégis egy egyénre hívjuk fel az illetékes körök figyelmét, tesszük ezt városunk és a Lippay távoztával támadt űr betöltése érdekében.

A gyermek-egészség nagyfotosságu kérdése kétségkívül megmagyarázza azt, hogy mi dr. Dobos József gyermekgyógyásznak szeretnénk közegészségi szervezetünkben olyan

helyet biztosítani, a mily helyet az előbbi kérdés megérdemelt.

Hivatásának magaslatán álló orvosi karunk a nem specialis kérdések tekintetében helyt állott és helyt is áll magáért s ép ezért még jobban indokolt, hogy a megüresült orvosi állás specialistával töltsék be s igyekezzünk megragadni az alkalmat arra, hogy egy jeles gyermekgyógyász kapja meg azt az állást, a honnan hogy mennyi üdvös, mennyi meghálálhatatlan dolgot tehet, azt hisszük bővebben fejtegetni felesleges.

Fiatal erő, fiatal ambíció, nagy kórházban szerzett hosszú tapasztalat már is olyan helyet biztosított dr. Dobos Józsefnek a gyermekgyógyászat terén, a melyre bárki is büszke lehet. Adjunk tetterejének, tudásának méltó helyet, adjunk olyan helyet, mely a tudás mellett hatalmat is biztosít neki arra, hogy gyermekeink halandósága megakadályoztassék, gyermekeink egészsége még jobban megóvassék.

Válasszuk meg a megüresült városi orvosi állásra dr. Dobos Józsefet!

*

A fentebbi cikket lapunk egyik jóbarátjától kaptuk. Közöltük azt szívesen, mert a cikkben kiemelt orvos ur bizonyára megérdemli, hogy érdemei a közönség tudomására hozassanak. Dr. Dobos József orvos urnak tehetsége és érdemei iránt mi is elismeréssel viseltetünk, állást azonban egy pályázó mellett sem foglalunk, mert a többi pályázók között szintén vannak tehetséges és érdemes férfiak, a kik közül akármelyik díszére lenne a megüresedett orvosi állásnak, ha arra megválasztatnék. Mi a jelen esetben a választók szavazatát befolyásolni nem akarjuk. Szavazzon ki-ki a legjobb meggyőződése szerint. A tisztai orvosi állásra pályáznak: dr. Kazai Mór, dr. Pfliegler Imre, dr. Dobos József és dr. Katona László. Mind a négy férfi mellett a választók tekintélyes száma csoportosul. Hogy ki lesz a győztes, azt előre tudni nem lehet.

Szerk.

Üti levelek.

Bécs, 1898. július 18.

A Residenz Stadt most szokatlanul élénk, legalább ahhoz képest, a minő máskor volt, midőn így július közepén jártam benne. A jubileumi kiállítás az a vonzó erő, a mely a közönséget napról-napra hullámoztatja a

város és a Prater terein. Igaz, hogy én a császár-ünnepéseknek csak a morzsáit szedgetem, a zászló-árboczokkal két oldalt sűrűn beplántált Ringstrassén, Franz-Joseph-Quien és Praterstrassén, lóvasut-ágazaton és a kiállításon sétálgatva. Minő lehetett ezeknek a képe, mikor a császárnak hódolt az ő kedves Bécsé?! A kiállítási korzó este temérdek villamos iv- és izzólámpával és elegáns közönségével még most is szép látvány. Pedig a magas uraságok (a haut-volé) már közel-távol nyaralnak; ő Felső, a császár maga is Ischlben biztatja a hódoló bécsi biciklistákat, a trónörökös meg Marienbadban van, a mint hírlik, háztűznézőben.

Azonban kivált hétköznapon észrevehető a nagyobb mérvű idegen-forgalom; a „kalauz“-zal vagy mappával kezükben, a schutzmant vagy másokat kérdezőgató alakokkal léptenyomon találkozok az ember. Jó magam is — üres kézzel járván néznivalóim után, több ilyen kérdezősködőnek állottam rendelkezésére csekély helyi-ismeretemmel. A mi különben nem ritkaság nagy városokban, hogy idegenségben közös sors által momentán fejlődő önkénytelen rokonszeny folytán az idegen másik idegent szólít meg.

Bécs nevezetességeit újra sorba vettem, elhagyva persze a környékbeli kirándulásokat, mert e helyett délutánonként a kiállítást irtam a programomban.

A nevezetes épületek, emlékek és képtárak remekei eléggé ismertek lévén, csak a legujabbakat említem röviden meg.

Igy pl. igen szép új szoborművek: A Rajmund-émlékmű fehér márványból a Volkstheater előtt, a Makart-szobor szintén fehér márványból a Stadtparkban, Zumbuschtl; ugyanitt a Schindler tájképfestő egyszerű ülő szobra

A Hofburg-Theater lépcsőházának és foyerjének plafond-képei kivitel és finomság tekintetében mind elsőranguak, különösen a foyerban levő nagy képek *Apollo és a 9 muza* amorettekkel, Charlemonntól, *Iphigenia Aulisban* és a *Szentiványéji álom* Klimttől. Egészen az udvarképeségig kinyalvák (amint ezt művész nyelven kifejezik).

De én nem tartom igazi menyezteképeknek, sem felfogás, sem szerkesztés tekintetében Ebben az tekintetben az olasz renaissance, de még az új barock-kor mesterei is sokkal előbb állanak a maiaknál. Menyezteképet és pedig a kompozíciótól eltekintve, a kivitel tekintetében csodásat csak egyet

vagolni, az nem tanul tőlem lovat helyesen megülni.

A lovaglás kétségkívül az arisztokrata hölgyek kedvelt sportját képezte, ma azonban ezek is kevésbé vele foglalkozók. Csak elvétve találkozunk egy-egy mágnás hölgygel, ki napi programjába veszi a lovaglás sportját és a nők azon része, kik sem vagyon, sem időfölösleg kiányában nincsenek, szintén meggondolva ülnek föl a nyeregbe.

Mert míg vannak könnyen átalánosítható és mindnyájunk által egyformán üzhető sportok, addig a lovaglás a tehetősebb osztály kizárólagossága.

A sportok, sajnos, szintugy kepezik a divat tárgyát, mint a szabászat és időközönként úgy kerülnek le a napirendről, akár a soha törvényerőre nem emelkedő javaslatok és veszitenek népszerűségükből, mint az egyes képviselőházbeli szónokok.

De miután nőkről van szó, kik mindig azt cselekszik „azért is“, a mit mások nem helyeselnek, úgy talán itt található a lovaglás elhanyagolásának oka.

Bizonyos, több a biciklistanő a lovaglónál. Biciklizni ma még nem szívesen látnak bennünket, tehát: megteszszük. Lovagolni

régi, már megszokott, ellenvetésre nem találó dolog, azért nem teszszük.

Kétségkívül valami rosszakarónk, bájos olvasónőim, azt a soha le nem mosható igazságot eresztette szélnek mi rólunk, hogy mindig „ellenzékiek“ vagyunk; végtelenül vezetjük az apróbb csatározásokat akkor, midőn előre biztosítva látszik a győzelem.

A lovaglást eme elvitázhatlan igazság szem előtt tartásával ismét felszínre hozni, a mindenható divat magaslatára juttatni, egy csomó ellenségre lelhetne.

Megvallom, régen sajnálom, hogy az arisztokrácia és mindama hölgyek, kiknél a lovaglás a vagyoni viszonyokkal egy arányban áll, földadták ezt a sportot. Tény azonban, hogy csak nagyon csinos, karcsu testalkatu hölgyeket szeretek lóháton éppén, mint kerékpáron látni, noha a lovaglásnál az elegancia inkább érvényesül.

Pár év előtt alvinczi kastélyában tartózkodó Horváth bárónő volt az első, ki figyelmemet magára vonta. Majdnem naponta tett lovásza által követve hosszabb sétalovaglást és elegáns tartásával olyan mértékben tudott szépérezkemre hatni, hogy még ma is, ha fantáziám körutra indul, megfordul emberek között, társalog, mulat, szórakozik

velük, tájképeket fest, emberi alakokat gyalog, különféle járműveken rajzol oda, állatokkal népesíti be, egy pompás angol telivért a bárónő karcsu alakja nélkül nem tudok elképzelni. Valami megkapó eleganciával ülte meg a lovát, bámulatos észrevétlenséggel tudta a nemes állaton akarátát érvényesíteni, azt tetszés szerint kormányozni.

Láttam tavaly egy hölgyet Verseczen — a nevét nem sikerült megtudnom — sima fekete bársonyöltözékben, alacsony czilinderrel, egy gyönyörű fényes, fekete szőrű állaton. Igen elegáns megjelenés volt. Azóta egyet-kettőt elvétve, kiket elfelejtettem, mert nem birtak a tagadhatatlan „szép“ varázsával a lelkekre hatni. Mindössze szemmel láttam, de lélekkel nem fogtam föl. A különbség e tekintetben óriási. Vannak, a kik csupán cirkuszelenségeként elmosódnak az emlékezetben; pillanatra ugyan önmagukra erőszakolják a figyelmet, de aztán annál gyorsabban kerülnek az örök feledékenység mindig használatban levő lomtárába.

A lovaglás igen szép sport, ha jól hozzá van választva az egyén; mert végre nem okvetlen szükséges nehézkes testalkatu hölgyeknek lovaglás alakjában képzelt soványító kurát használni, ha ugyanazt az ered

láttam eddig Bécsben, ez pedig a Munkácsy festménye, a Kunsthistorischer Hofmuseum lépcsőháza plafondján.

A most nevezett udv. muzeum újabb szerzeményei közt van egy óriási történeti festmény Brozik prágai mestertől (1896. évszámmal) I. Miksa császár életéből.

A császári képtáron kívül megtekintettem a képzőművészeti akadémia pompás gipsz- és képgyűjteményét, továbbá a Liechtenstein hercegi kastély igen gazdag képtárát és műtárgyait (sok szép bronz-szobor és edény és kínai porcellán) a gróf Harrach-, gróf Schönborn- és a gróf Czernin-féle képgyűjteményeket. Ez utóbbi helyen, midőn a hiányzó képeket kérdeztem, a felügyelő azzal lepott meg, hogy a gróf bevitette a külön termeibe a becsesebbeket, a kintmaradottakat is üveg alá tette, mert hát az innen elemelt képen vesztett rajta Lenkey, az országos képtári képtolvaj.

Két körkép is van a práterben egymás mellett. Az egyik Jerusalemet és a megfeszítést ábrázolja (Pesten is volt a télen át), müncheni festők műve. A tájkép gyönyörű, az alakok is szépen festvők, de a csoportok szegényesek. A másik ugynevezett jubileumi körkép, egy reklámmunka (ilyféle lesz majd a „hódoló díszmenet“-körkép a Feszty-panoráma épületben).

Az uralkodó életének fontosabb jeleneteit ábrázolja, a megfelelő korbéli nevezetesebb egyéniségek környezetében; kezdve, mikor mint 9 éves fiú kézenfogva Ferencz császár bemutatja az akkori nagyságoknak (a kik közt ott van Schubert, Strauss, Mozart), háttér a Schönbrunni park. Aztán 1854-ben királyi arájával, Erzsébettel, háttér Pozsony; — továbbá 1867, Deák Ferencz, Andrássy Gyula gróf stbivel, háttér a budai várak a Dunával és Lánchiddal; — 1873, a bécsi világiállítás ideje és végül az 50 éves jubileum, háttér Bécsnek minden nevezetesebb része egyívé hordva. A felén megolvastam valami másfélezer alakot, tehát van körülbelül 3000 életnagyságu alak, legnagyobb részben arckép s a mellékalakokkal együtt összesen vagy 5000 alak rajta. Különben elég tisztességesen meg van munkálva, de ilyen borzadályos sokadalomban már el kell vesznie a művészetnek. Félek, hogy a legújabb pesti körkép sorsa is ez lesz. Moral: „cum grano salis, magyarul: a jóból is megárt a sok!“

ményt fáradság nélkül spenót (Isten nyugtassa!) evéssel is el lehet érni.

Annál szebb látvány egy csinos, könnyed mozdulatu nő, sima uszályos lovagló ruhában, alacsonyabb tetejű czilinderben, esetleg fehér gallér és kézelővel.

A krónika elfelejtette följegyezni, ki volt az első nő-lovas, csak a lovak használatát versenyünnepeknél már a görögök és rómaiak idejében ismeri. A történelem az ilyen versenyek rendezése helyeként Perziát mondja elsőnek és Mithras napistent hívja erre tanunak; míg a görög monda Heraklesnek itéli oda az elsőbbség jogát, a lovaglás és ezzel kapcsolatos versenyt illetőleg.

Nem akarom kétségbe vonni a történelem és mondák hamisítatlan, igaz voltát, hadd küzdjék ki az ekkor divatban volt Istenek az igazságot, csak a lovaglás elleni agitációra hívom fel az illetékes ellenségeket, mert biztos vagyok ez esetben, ezer apró kacsó ököltre szorul és nem egy kedves arcoska fogja daczos fejbőlintással duzzugva mondani:

— Azért is!!

A jubileumi kiállításon tolong most a bécsi publikum színe-java. Pedig a *Venedig in Wien*-vállalat is uralkodik (ugymint *Ös-Budavára*), közepén egy óriási kerékkel, a melyen köröskörül coupék vannak a magasra törők számára. A magasba vágyóknak van még a kiállításban is egy drótpálya és egy elektrikus emelőgép s igénybe is veszik őket eléggé. A légutasoknak való a hernyó-alaku léggömb u. n. aeronartikus fölszálló. Erre is akadnak vállalkozók.

Nagy tolongás van időnként az „Urania-Színház“ előtt is, mivel ez új fajta látványosság. De legnagyobb a tolongás a korezmákban, a melyek száma oly nagy, hogy az egész kiállításnak több mint fele ebből áll. A többi csarnok legnagyobb részben áru-bódé, igaz, hogy szép, de drága kiállított tárgyakkal a közönség beugrására számítva. Vesznek is, de leginkább esznek is és isznak is a bécsiek derekasan.

Majdnem egyetlen csarnok, a hol nem fogdoszák az embert az elárúsítók: Bécs városé. Igen csinos kívül is, belül is. A szokásos szobrokon kívül tele van Bécs város különféle kori mappájlis és plasztikus ábrái val. Többek közt plasztikusan is, képen is megvan a Kärthner-Strasse környéke, a minő lesz t. i. a Wien-folyó átboltozása után. Ezen óriási munka már folyamatban van, többször voltam tanuja, mily ámulattal szemlélte maga a bécsi nép is, velem együtt, ezt a gygázi munkát. De erről majd a következő levélben.

Kiss Lajos.

Levelek a Tatrából.

III.

Korytnicza.

Mikor ígéretet tettem, hogy Tátrafüredről is küldök levelet s a csorbai tótól is, nem számoltam a körülményekkel. Tátrafüreden folyton esett az eső s amugy is ismeretes; a Csorba tónál meg papírt és tintát drága pénzen sem tudtam venni. A tavat különben is behatóbban kell leírni. A mint az ember Liptó-Oszadát elhagyja, vadregényes fenyvesben vezet az út, mely mind zordabbá válik. A patak völgye oly szűk lesz, hogy a patakon kívül csak az utnak van helye a völgyben. A folyton kanyargó és emelkedő uton menve, végre szemünk elé tárul a fürdőhely, vadregényes, festői vidéken, egy völgykatlanban. Fehérre festett kapun megyek át, homlokzatára fel van írva: „Aegri salutem!“ (a betegnek gyógyulást) s csakhamar megpihenhetek az igazgatóság irodájában. Mert 26 kilométert megtenni a meredek hegyi uton, hátí zsákot czipelve, nem csekélység s én 4 óra alatt tettem meg a farsztó utat.

Legelőször is azt vettem észre, hogy Korytnicza hanyatlóban van. Azelőtt — mint itt mondják — mágnáscsaládok is eljöttek ide nyaralni, mulatni, szóval nagyon látogatott hely volt — ma ennek, ha nem is teljesen, de nagyrésztben vége. Most van itt ugyan 200 vendég, de a vendégek nagyrészt kereskedő, ügyvéd stb.

Pedig a fürdő nem drága, viszonyítva a többi hasonló fürdőhelyekhez.

Ásványvize pedig messze földön híres, négy forrás buzog itt a földből, egyik erősebb és hatásosabb, mint a másik. A források nevei: „Töltő“, „Ilona“, „Zsófia“ és „Ferencz József“ forráskút. Valamennyi csinos rácsos faházikóban van, a Zsófia forrást kivéve, a többi mélyen fekszik, úgy hogy a poharat zsinegen kell leereszteni, hogy merithessünk és ihassunk belőle.

Gyönyörű széles erdei utak szolgálnak a sétáló közönség kényelmére. Valamennyi ut egy központi parkból csillagszerűen fut szét. A „Hajós-sétány“ az egyedüli, mely hársfák közt vezet, a többi ut mind fenyvesben és micsoda fenyvesben! — 20—25 m. magas fenyőfák, két-háromemeletes ház magasságában merednek égnek, állnak sűrűn egymás mellett, mint a katonák. Felséges illat s

a mellett az a titokzatos félhomály, mely itt a fenyvesben uralkodik, elbűvöli az embert. Bizony sok vidéket bejártam, de ily szép fenyvesre sehol sem találtam. A levegő sajátságos szürkés-kék, a mint a fenyőfák között a távolba tekintünk.

Korytniczán most is — mint mindig — a vendégek többségét hölgyek képezik. Nagyon sok szenvedő gyomorbeteg van itt, a ki orvosi rendeletre üvegcsovón át lassan issza a vizet. Szürcsöl egy kortyot, azután sétál egy darabig, mialatt aggodalmasan szorongatja kezében, mint valami drága kincset, poharát, melyben az ásványvíz van, melyhez minden reményét fűzi. És nem hiába, mert az itteni vasas savanyuvíz hatása rendkívüli.

A park közepén igen szép szökőkút van, mely körül a legremekesebb virágágyak díszlenek. A házakról és villákról semmi különöset nem mondhatok, stílnélküli faházak, többnyire emeletesek; csak egy érdemel különös figyelmet, ez az új gyógyterem, a „Hygiea“, svájci stílusban épült gyönyörű villa; fából épült ez is, de rajta arabesk és egyéb szobrászmunkák díszlenek. Mindjárt a fürdő elején van a hidegvíz-gyógyintézet, kívül nagyon primitív, de belső berendezése annál szebb. Felemlítést érdemel még az ujonnan épült szép étterem, melynek jelenlegi tulajdonosa, Kassai József, kitűnő és aránylag olcsó konyhát tart. Az élelmi cikketek, főleg a hust, Budapestről hozatja; de azért helyben is vágna marhát, borjut. E czélből Korytnicza környékén egész gulyákat őriznek, a gulyákat felhajtják a hegyi legelőre. A szarvasmarhák a jó havasi legelőkön meghiznak s aztán a szükségelt mennyiséget időnként levágják.

Említést érdemel még néhány magánvilla, mely mind a hegyoldalon van, így a „Duna“, „Tisza“, „Olga“, „Anna-lak“, „Erika“ és „Gyopár“.

Kiránduló-helye a fürdőnek kevés van, érdemleges nincs is. Ilyen kirándulóhely volna a Vadászlak, mely kis félóra alatt elérhető s hol most már jó tejet és sajtot lehet kapni.

Korytnicza éghajlata vonatkozólag meg kell mindenekelőtt jegyezni, hogy habár lejjebb fekszik, mint Tátrafüred (48° 53' é. sz.), mégis hidegebb. Főleg reggel és este oly hideg van, hogy didereg az ember még felöltöben is; holott ezt Tátrafüreden nem tapasztaltam; ott este 10 óraker sétáltam könnyű turista ruhában, — míg itt már este 7 óraker vaczogott a fogam és szobámba kíváncsoltam. Nappal azonban a nap felmelegíti a levegőt, úgy, hogy fürdőruhában lehetne sétálni.

A kávéház nagyon szép, üveges terrasz, előtte nyílt sétatér s mindjárt mellette hosszú, fedett sétány. Ezen a téren játszik a cigány, jelenleg Lakatos primás bandája van itt Léváról; jó banda, primása jóra való magyar ember.

Este összegyűl a társaság az étteremben, csöndben megvacsorázik, azután átmegy a postaépületbe, mert este érkezik a posta. Kilencz óraker csilingelés hallatszik, jön a posta. A közönség megrohanja s boldog az, a kinek levele van szeretteitől. Innen a kávéházba sietnek, olvasni a friss budapesti lapokat, majd 11 óraker felkerekednek s aludni mennek.

A fürdőben — tekintettel a betegekre — már este 9 órától tilos a zaj s így csendes a fürdő másnap reggeli 7 óráig.

No, de már talán unalmas is vagyok sok pletykámmal, azért bocsánatot kérek Szerkesztő urtól és a kedves közönségtől, ígérve, hogy máskor rövidebb leszek.

Korytnicza, 1898. július 16-án.

Üdvözli hive
Xántus Gábor.

H I R E K.

— **Soltész Nagy Kálmán** kir. tanácsos polgármester hosszabb tartózkodásra Rade-gundba utazott. Polgármesterünknek ezt az utazását legtöbbször úgy magyarázzák, hogy *megelepett a jubileuma elől*. Soltész Nagy Kálmánt ugyanis 1878. július 22-én választották meg városunk polgármesterévé és épen tegnap lett volna hivatalos működésének *20 éves jubileuma*. Ő azonban az ünnepeket elől idejekorán ellépett. De hát hiába lépett el! Vissza kell neki rövid idő múlva jönni s akkor megtartjuk a jubileumot. Addig is azonban, míg szeretve tisztelt polgármesterünket viszontláthatnók, neki a legkellemesebb üdülést kívánjuk. Adjon az isten neki vasesztétiséget, hogy még vagy harmincz esztendeig hordozhassa a polgármesteri állás nehéz terheit és a mi neki ennél is terhebb: rövid idő alatt elviselhesse a *jubileumi ünnepség örömeit*.

— **Kinevezés és áthelyezés.** Az igazságügyi miniszter *Bisetzky* János lévai járásbírói segéd-telekkönyvvezetőt az edelényi járásbíró-ságához telekkönyvvezetővé kinevezte, *Perlaky* József edelényi telekkönyvvezetőt hasonló minőségben a gyöngyösi kir. törvényszékhez áthelyezte.

— **Elöljártások és kinevezések.** *Thuróczy* Ferencz, a miskolczi m. kir. adóhivatal vezetője első osztályú adótárnokká, *Fodor* Lajos ellenőr pedig első osztályú ellenőrré kinevezetett. — *Kubinyi* György nagy-tapolcsányi adótisztet a miskolczi m. kir. adóhivatalhoz helyezték át. — Az igazságügyi miniszter *Laczy* József mező-csáthi kir. aljárásbíró-t hasonló minőségben Kecskemétre áthelyezte.

— **Hymen.** *Metzner* József, az 5. gyalogezred zenekarának karmestere, szombaton vette el a *Nagy Lotty* urhölgyet.

— **Lelkészváltások.** A felsőborsodi egyházmegyébe kebeleztet rakacza-szendy gyülekezet *Bodnár* Béla, — a meszesi pedig *Beregszásy* Ferencz s.-lelkészt hívta meg jelkészlül.

— **Jön a közegészségügyi felügyelő.** Nyaranta a belügyminiszter országszerte kiküldi az ő közegészségügyi felügyelőit, hogy széttekintsenek, vajjon a közegészségügyi törvény köztisztaságra vonatkozó intézkedései miként hajthatnak végre vidéken. Mint értesülünk, egy ilyen közegészségügyi felügyelő nem sokára Miskolcra érkezik, hogy itt szétnézzen. Örömdetes tudomásul vesszük, mert az ilyen közegészségügyi felügyelő jövetelének hírére okvetlen rendbe szedik illető hatóságai közeg-eink az utcákat, utcai folyókákat, szóval az olyan helyeket, melyek a nap termékenyítő sugarainak hatása alatt termelik a baczilusokat.

— **Búcsuzó lelkész.** *Rétay* Kálmán alsó-miskolczi segéd-lelkész sziráki plébánosá nevezte ki, új állomását legközelebb elfoglalja. A búcsuzó lelkész társadalmunk egyik tevékeny és rokonszenves tagja volt, a ki távozásával sok jó emléket hagy maga után. Távozása alkalmából a következő búcsuzó sorokat küldte be lapunk szerkesztőségéhez:

Midőn a várost, a melyhez oly kedves visszaemlékezés fog fűzni mindenkor, végleg elhagynám, igyekeztem mindenkitől személyesen búcsút venni. Az idő rövidsége és sokoldalú elfoglaltságom azonban gátolt abban, hogy minden barátom- és jóakarómnál tiszteletem tegyem. Ne vegyék tehát e látszólagos mulasztást rossz néven és engedjék meg, hogy ezuton búcsuzzak el tőlük, megköszönve irántam tanusított jóakarataikat és kérve őket, hogy tartsanak meg továbbra is jó emlékekben.

Rétay Kálmán, sziráki rk. lelkész.

— **Jubileum.** *Szép* Lajos, a pénzügyigazgatóság számosztályának vezetője, e hó folyamán tölti be hivatalnokoskodásának huszonötödik évét. A jubiléum tisztviselői élénk

mozgalmat indítottak, hogy a buzgó s példás szorgalmu főhivatalnokot méltó óvációkban részesítsék.

— **Városi közgyűlés.** Miskolcz város képviselőtestülete f. hó 26-án d. u. 3 órakor rendes közgyűlést tart. A közgyűlés tárgyai: 1. Az özv. *Bibza* Dánielnétől megvásárolt telekből felmaradt és szabályozási czélra nem szükséges 76 □ öl területnek és az ezért ellenértékül *Dick* Mór által felajánlott A.-Szirma-utczán 1. sz. teleknek csereügylete. 2. A *miskolczi zenekonzervatoriumnak* nyújtott városi segélyről és az ennek folytán létrejött megállapodásokról szóló jegyzőkönyv jóváhagyása. 3. *Demeter* Pál felebbezése a városi tisztii nyugdíjintézeti választmány 4/898. sz. határozata ellen. 4. Dr. *Lip-pay* Sándor városi orvosnak állásáról való lemondása.

— **A miskolczi tisztviselők köre** legközelebb nagyszabásu nyári táncmulatságot rendez. A rendező bizottság élén a kör megbízása folytán *Stankovics* Miklós m. á. v. főfelügyelő, üzletvezető-helyettes áll, ki a mulatság részletes megbeszélésére ma d. u. fél 5 órára kéri a tagok összejövetelét a kör helyiségeibe. (Pannonia szálló II. em.)

— **A miskolczi műhely kibővítése.** A m. kir. államvasutak igazgatósága a legutóbbi évek alatt óriási befektetéseket tett a miskolczi műhely kibővítésére. Két évvel ezelőtt a kocsiosztály számára, a múlt évben a gépjávitó osztály részére nagy arányu építkezéseket eszközölt. Most legújában pedig nyilvános ajánlati tárgyalást hirdet egy *mozdony-szerelő-, kazán-, kovács- és rézműves műhely üzemeltető-, munkás étterem, viztorony, munkás árnyékszék, lemez-fészer és csatornázás* létesítésére szükséges építési munkák végrehajtására. A tervek, a költségvetések, az egységárjegyzék, a szerződési tervezet, az ajánlati minta, a pályázati feltételek, valamint a munkák végrehajtásához kötött föltételek Budapesten, a magyar királyi államvasutak igazgatósága magasépítmenyi ügyosztályában (Teréz-körút 56. sz. IV. em. 27. sz.) és *Miskolczon az üzletvezetés pályafentartási osztályában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.* Az ajánlat benyújtását megelőző napon, vagyis 1898. évi augusztus hó 4 én déli 12 óráig *6000. azuz hater o. é. frt bantpénz* teendő le a magyar királyi államvasutak főpénztáránál (Andrássy-ut 75. sz. földszint) akár készpénzben, akár állami letétekre alkalmas értékpapirokban. A bantpénzről szóló betétjegy az ajánlatához nem csatolandó. Az értékpapirok a legutóbb jegyzett árfolyam szerint számíthatnak, de névértéken felül számításba nem vétetnek. Csak idejekorán beérkezett írásbeli ajánlatok szolgálhatnak a tárgyalás alapjául. Posta útján beküldött ajánlatok és bantpénzek térti vevényvel adandók fel. Az ajánlatok legkésőbb 1898. évi augusztus hó 5-én déli 12 óráig nyújtandók be az igazgatóság építési főosztályánál (VI. Teréz-körút 56. szám, II. em. 10. ajtó). Az ajánlatokat 50 kros, az ajánlat mellékleteit 15 kros bélyeggel ellátva, lepecsételve és következő felirattal nyújtandók be: *„Ajánlat a miskolczi műhely bővítési munkáira.”* Csak az összes munkákra tett ajánlatok fognak figyelembe vétetni.

— **A miskolczi református felsőbb leányiskola** felügyelőbizottsága főtisztelendő *Kun* Bertalan püspök ur elnöke alatt július 17-én ülést tartott, melynek két főtárgya: a tornacsarnok építése és az 1898/99. isk. évre az internátusba való felvételről folyó módok kérvényeinek elintézése volt. A tanácskozásban résztvettek: nt. *Tóth* Dániel esperes, nt. *Nagy* Ignác, egyházkerületi tanácsbíró, *Kun* Kálmán, *Mikuleczky* István, *Pataky* Sándor és *Tóth* Pál. A tornacsarnok építésére nézve a már harmadik terv építési költségvetésének az iskola pénztári, általában anyagi erejét nagyon is túlhaladó összege miatt megállapodás nem jöhetett létre, a mennyiben ezt a tervet és költségvetést a felügyelőbizottság az egyházkerületnek tartozik ismét bemutatni. Így az igaz-

gatóság minden ügybuzgósága mellett is a tornacsarnok építése már csak a jövő tavasszal létesül. Az internátusba a jövő 1898—99. isk. évre felvétettek a következő növendékek: *Asztalos* Irén (Heő-Papi, Borsod), *Balogh* Ilona (Edelény, Borsod), *Benkó* Iréne (N.-Kőrös, Pestm.), *Bodnár* Irma (Velezd, Borsod), *Bódogh* Margit (Emőd, Borsod), *Búz* Rózsa (N.-Kőrös), *Dörner* Giza (Poprad, Szepes), *Erdőhegyi* Katalin (Gyüre, Szabolcs), *Fedor* Julia (Perkupa, Abauj-T.), *Főző* Erzsébet (Ond, Zemplén), *Gaal* Irma (Devecser, Abauj T.), *Gallhy* Vilma (Poprad), *György* Jolán (Zsip, Gömör), *Horváth* Jolán (T.-Szederkény, Borsod), *Igaz* Julia, *Igaz* Mária (Szerencs), *Jákob* Kornélia (T.-Bura, Jász-N.-Kun-Szolnok), *Kántor* Ilona (Ricsé, Zemplén), *Kerekes* Anna (N.-Bikk, Borsod), *Klobusitzky* Emilia k. a. (Fiume), *Kolonay* Jolán (Dánóc, Zemplén), *Körössy* Ilona (Vily, Zemplén), *Kubinyi* Erzsike k. a. (Uj-Fehértó, Szabolcs), *Kummer* Julia (A.-Szlovinka, Szepes), *Lengyel* Borbála (Bárcza, Abauj-T.), *Mikecz* Ilona (Kemece, Szabolcs), *Mitsky* Anna, *Mitsky* Ida (P.-Dános, Pest), *Móri* Erzsébet (Jenke, Ung), *Novák* Jolán (S.-Patak), *Nozdrovitzky* Ilonka k. a. (Uj-Fehértó), *Rác* Ilona (Nagy-Halász, Szabolcs), *Svingor* Rózsa (S.-Vadna), *Scholtz* Giza (Komádi, Bihar), *Szakai* Erzsébet (Boldva, Borsod), *Szántay* Vilma (Mátyócz, Zemplén), *Székelyhidy* Margit (Visk, Maramaros), *Terhess* Mariska k. a. (Edelény), *Tóth* Ilona (Turkeve), *Végh* Ilona (Harsány, Borsod).

— **A miskolczi zenekonzervatoriumban** már megkezdődtek a beiratások a jövő tanévre. A beiratások minden nap reggel 8 órától déli 12 óráig a jelenlegi iskolai helyiségben (Széchenyi-utca 57. sz.) eszközölhetők. A jövő tanév szeptember 1-én veszi kezdetét, a mikor is a tanítás a régi főgimnázium helyiségében fog megkezdetni.

— **Megrekedt levelek.** A miskolczi postahivatalban halomszámra szaporodnak azok a levelező lapok, melyeket továbbítani nem szabad. A közönség ugyanis már évek hosszú során használja azokat a képes levelezőlapokat, melyeken *„Üdvözeteket”* küldenek a messze távolba innen is, onnan is. Hát ez mind szabad. Csak az ne legyen az ilyen magánuton előállított levelező lapra írva, hogy; *„M. kir. posta”*, mert ha ez rajta van, a szabályzat értelmében azt elküldeni, továbbítani nem szabad. Eddig elnézésből elküldték és kézbesítették az ilyen leveleket is, de most szigorú rendelet érkezett az igazgatóságtól, mely megtiltja. Figyelmeztetjük tehát a közönséget, hogy az ilyen levelező lapok használatától tartózkodjék.

— **Táncmulatság.** A miskolczi borbélyfodrászok és borbélyfodrász ifjak önképző-és olvasóköre augusztus hó 14-én a népkertben saját könyvtárak gyarapítására zártkörű táncmulatságot rendeznek. A mulatságot kedvezőtlen idő esetén másnap, azaz augusztus 15 én tartják meg.

— **Borsodvármegye állategészségügye** a hivatalos jelentések szerint a következő: *Veszétség:* Eger-Farmos 2 u., Sajó-Kazincz 1 u., Tard 1 udvar, Tisza-Tarján 1 u., összesen 4 község 5 udv. *Takonykór és bőrféreg:* Szent-István 1 u. *Sertésorbáncz:* Tisza-Tarján 3 udv. *Sertésvész:* Alacska 1 u., Bánfalva 4 u., Cserepfalu 2 u., Damok 6 u., Diósgyőr-vasgyár 1 udv., Dédes 10 udv., Dübicsány 6 u., Gelej 21 u., Hőkeresztúr 5 udv., Nagy-Mihály 3 u., Nyomár 1 udv., Onod 7 u., Parasznya 75 udv., Sály 4 u., Szederkény 1 pta, Szomolya 33 udv., összesen 16 község.

— **A költői fürj.** Az embert sok mindenféle kellemetlen dolog érheti. Sokaknak közülünk már az is csapás, ha kellemetlen anyósa van, pedig, hogy rossz anyónál rosszabb a „stréber” feleség, az világosan kitűnik azon alábbi rigmusokból, melyekkel Nagy Lajos uram kedveskedett vala a feleségének egy vidéki ujság nyilttéri rovatában. Ime:

Kiszőrkesztés.

Édes feleségem!
Nem is gondolod,
Mennyire szeretlek,
Ha te nem lennél,
Ki lenne oly éber,
A ki éjjelenként
Megvizitálna a
Zsebeimet.
Pedig az ujjamon
Kiszámíthatom,
Hogy ha volt benne,
Reggelre kelvén
Nincs egy garasom
És akkor már tudom:
Itt járt a zsebmetsző,
Hogy áldja meg a jó
Felséges teremő.
Édes feleségem,
De jó vagy, de éber,
Áldjon meg az Isten
Mind a két kezével:
De azonban kérlek,
Hogy a zsebeimmel
Ne legyél ily stréber.

Nagy Lajos.

Szép dolog mindenesetre, ha az asszonyt így szereti a férje, ámbar bizonyosnak tartja, sőt ki is szőrkeszti, hogy a zsebeit nagyon élénken vizitálja meg. Közönséges halandó az ilyen dolgot elhallgatja, a mint mondják „eltussolja“, a nélkül, hogy ezen kínáló alkalmat valami különösen megihletné, a mi a jelen esetben világos. Bizony, bizony, a mikor az asszony „költő“, nem minden férjnek jut eszébe úgy rátromfolni a feleségére, hogy *ő is költ!* Nagy Lajos tehát egyike azon ritka férjeknek, a ki a legtapintatosabban juttatja az asszony tudtára, hogy ne kotorászson olyan mélyen a zsebében, vagy ha már kotorász is, akkor a maga zsebébe nyuljon. A mi a mondottak után alighanem — *üres.*

— **Hát ez is élet?** A völegény az anyakönyvvezetőnek bemondja a naczionálját, a ki kérdezi:

- Élnek-e szülői?
- Nem.
- Mikor halt meg az anyja?
- Ezelőtt tíz évvel.
- És az atyja?
- Ezelőtt három évvel.

Utóbb az anyakönyvvezető megtudja, hogy a völegény az atyjára vonatkozólag hamis adatokat mondott be. Maga elé idézi és mérgesen kérdezi:

- Hogy merte bemondani, hogy az atyja 3 évvel ezelőtt meghalt, holott 3 év óta Vácson él a fegyházban?
- Nos, hát *ez is élet* magánál?
- **Egy finom dobos-torta egy korona** a Megay Róbert cukrászdájában és annak fiók-üzletében, a Kossuth-szobor mellett.

A közönség köréből.

Kaptuk a következő levelet:

T. Szerkesztő ur!

Félig-meddig idegen ember létemre a vásár alkalmával meg akartam ismerni Miskolcz városát s így egy sétára határozottam el magamat.

Vállalkozásom kivitele nehezebb volt, mint azt előre gondoltam, azonban emlékeim mégis kellemesek, mert — dicsekvés nélkül legyen mondva — világjárt ember vagyok.

Nos, hát konstatalom, hogy a Szahara sivatagon még kevésbé öntöznek, mint Miskolcz utczáin, ergo, ott még nagyobb a por. Azt is ki kell jelentenem, hogy Bagdadban még több állati hullát találtam az utcákon elszórva, mint Miskolczon, a mit föltétlenül szégyelhetnek az ott létező kóbor kutyák, melyek az ilyen szemét fölemésztesére hivatják.

Nem képezheti vitatkozás tárgyát az sem, hogy az ecsedi lápban a hidegrázás mikróbái különb talajra lelnek, mint a miskolczy kutak körül képződő mocsarakban.

Dusabb, élénkebb és erőteljesebb vegetációt láttam Délamerikában, akár a pam-pasokon, akár az őserdőkben, mint Miskolcz

utczáin az árkok mellett, a gyalogjárók szélén.

E tapasztalatok következtében a nemzeti önértéktől és a portól eltikkadva, egy pohár sörre tértem egy vendéglőbe. A mit itt tapasztaltam, az meglepett, nem, fölemelt, — nem: lesujtott; — több: megsemmisített.

— Kérek egy pohár sört!

— *Köpöcsészével, vagy a nélkül?*

— ?

Kérdőjellel görbültem!

— Mert — tetszik tudni — mondá a vendéglős, a rendőrfőkapitány fölfedezte, hogy kiütött a tuberkulózis és ennek meggátolására nincs más mód, mint hogy köpködni kell, még pedig köpöcsészébe.

— De ha én sohasem köpködök, mondom félénken.

— Muszáj! Itt a csésze! Szólt a közegészségügyi korcsmáros zordul.

Uram, Szerkesztő! Magyar ember vagyok, örülök, hogy itt találták fel ennek a rémületes betegségnek az orrosságát. A szabályoknak amugy sem állhattam ellen: — *ittam és — köptem*

De kérem intézkedni, hogy más a megfélepetéstől ne essék olyan szomorú tévedésbe, mint én.

Uram! Én véletlenül a söröspoharamba *köptem és a köpöcsészébe ittam!* . . .

CSARNOK.**Népdalok.**

I.

*Harmatos a rózsabokor virága
Sir a rózsám, az én lelkem világa,
Hogy mit busul, csak hiába kérdezem,
Mindhiába, nem mondja meg énnekem.*

*Pedig hogy ha megmondaná, mi baja,
Gyöngykönnyeit egyre miért hullatja?
Fehér kendő az én szívem szerelme,
Könnyecinek letörölje az lenne.*

II.

*Reszketően néz a csillag a földre,
Harmatot sir virágos zöld mezőre,
Ha kisírta öröm s bánat könnyeit,
Hulló csillag lesz belőle s leesik.*

*Te vagy rózsám a virágos zöld mező,
Én a csillag, a bánattól reszkető,
Ha kisírtam érted minden könnyemet,
Akkor szívem, szegény szívem megreped.*

III.

*Csillag ragyog a csillagos égen,
Nekem is volt egy csillagom régen,
Hütelenn lett, elhagyott az álnok
Hej, leányok én azóta nem nézhetek rátok.*

*Sötét az ég, csak én vagyok ébren,
Egy csillag sem ragyog már az égen,
Halálomat alig-alig várom,
Hej, legények, ne kapjatok oly nagyon a lányon.*

P-a.

Irodalom és művészet.**Színház.**

Ha *Baranyai* Mihály színigazgató nem a „Balaton“ kévéház orpheumi helyiségében, hanem a „Korona“ vagy „Seper“-szállók egyikében ütötte volna fel hadiszállását, bizonyára nem történt volna meg az a valóban sajnálatra méltó dolog, a mi megtörtént *kedden*, július 19-én, a midőn t. i. az előadás a közönség részvétele miatt megtartani nem lehetett. Daczára a sajtó jóakaró támogatásának, mely minden lehetőt elkö-

vetett, hogy a közönségben a szintársulat iránt felkeltse az érdeklődést, — a miskolczy közönség sehogy sem akar megbarátkozni az orpheumi helyiséggel. Pirulunk kell a fölött, hogy Miskolcz városában ilyen dolog megtörténik, szegyenkeznünk kell a miatt, hogy Borsodmegye fővárosában, mely közel 40 ezer lakost számlál, egy magyar szintársulat ne tarthassa meg az előadást. Keresünk, kutatjuk az okokat, a mik a közönséget visszatartják a színházba meneteltől, de egyebet nem tudunk találni, mint a mit sokan hangoztatnak, hogy mindez csakis a helyiség miatt történik: a közönség nem szívesen megy a „Balaton“ kerthelyiségébe, a mely eddig kizárólag csak német zengerrajok, ledér hölgyek és Németországból kiclapott művészek tanyája volt. Ez mind igaz, mi is beismerjük, de éppen azért jött abba az orpheumba egy magyar színjátszó társaság, hogy kiűzze onnan a művészet söpredékeit és a helyett a magyar kultúrának szolgáljon; éppen azért érdemelné meg, hogy a közönség kellően méltányolja és törekvésében hathatósan támogassa.

A keddi előadás elmaradását *Latabár* Árpád, a szintársulat egyik fiatal tagja hirdette ki a közönségnek a következő szavakkal: „*Nagyérdemű közönség! Miután a napi költségeknek harmadrésze sem jött be, az előadást, legnagyobb sajnálatunkra, megtartanunk nem lehet.*“ Midőn pedig lejött a színpadról, sóhajtván tette utána: „*Ebben a városban születtem, de bizony Isten nem dicsekszem vele. Pedig mennyi reménnyel jöttünk ide, hol nagyatyám, az egykor hírneves színigazgató nyugszik s hol atyám ifju éveit töltötte.*“

Előadásra különben Potter „*Trilby*“-je volt kitűzve *Gyurmann* Alice felléptével, kinek a czimszerepet kellett volna játszania. *Gyurmann* Alice a miskolczy közönség előtt nem ismeretlen. Sok kellemes estét szerzett már közönségünknek műveszi játékaival. Mert hogy művésznő, azt a fővárosi lapok is elismerték róla, különben is szeptember 1-től a „Magyar Színház“-hoz van szerződötve.

Szó a mi szó, — az előadás elmaradt. *Szerdán*, július 20-án, *Lukácsi* Sándor népszínműve: „*A vereshaju*“ adatott kevés számú közönség előtt *Murányi* Géza felléptével, ki Veréb Jankó szerepében műkedvelősködött nagyon gyenge sikerrel. Annál nagyobb sikert aratott *Barts* Aranka, a szintársulat primadonnája, a czimszerepben, melyet mindvégig ügyesen játszott meg. Régen hallottunk színpadunkon egy ily kitűnő alt-hangu énekesnőt. Énekszámait zajosan megtapsolták. Rajta kívül *Szász* Anna (Ágnes), *Gyurmann* Alice (Zsófi) játszottak a nagyobb szerepeket szintén dicsegetre méltó buzgósággal. A férfiak közül *Tábori* és *Latabár* tűntek ki ügyes mókázásaikkal. Nagy hátrányára volt az előadásnak, hogy a szereplők javarésze a szerepből alig tudott valamit.

Csütörtökön, július 21-én, „*Blitzweis Kóbi*“, *Feld* Mátyás 3 felvonásos bohózata került színre alacsony niveauun álló előadásban, minek oka a szerep nem tudás volt. Egyedül *Baranyai* Szidi és *Sajó* Géza álltak meg úgy a hogy a helyüket, ellenbeu *Latabár*, kinek a czimszerep jutott, tulzásaival lerontotta a hatást, a mit különben elérhetett volna.

(—s.)

Értesítés.

Miskolcz város szabályozási tervezete az alulírott napon tartott közgyűlésben megállapítva és ezzel kapcsolatban a város szabályozási tervezetének végrehajtására, továbbá Miskolcz város építési és kisajátítási pénztára létesítésére és kezelésére, végül a Miskolcz városában és határában levő ingatlanok birtokváltozása alkalmával fizetendő városi illeték szedésére vonatkozó három szabályrendelet is elfogadva lett.

Ugy a 105/98. sz. közgyűlési határozat, miut a szabályozási tervrajz, valamint a

fentebb említett három szabályrendelet a városi mérnöki hivatalnál folyó 1898. évi július 22 től augusztus 20 ig bezárólag 30 napi közszemlére kitétetnek.

Miről a nagyközönség azzal értesítettik, hogy a közszemlére kitétt szabályozási tervezet, 105/98. sz. közgyűlési határozat és szabályrendeletek a kitűzött határidőben bárki által megtekinthetők és ellenük felelőbeadás adható be.

Kelt Miskolczon, a városi képviselői testületnek 1898. évi július 6-án tartott közgyűléséből.

Soltész Nagy Kálmán,
kir. tan., polgármester.
Diószeghy György,
v. főjegyző.

Hirdetmény.

Az őszi hadgyakorlatokra Miskolczon keresztül vonuló lovasság lóállományának, a ragályos betegségtől leendő megóvása céljából, a Miskolcz város területén lévő összes lóállománynak hatósági állatorvos általi megvizsgálása felsőbb helyről elrendeltetvén, felhívom Miskolcz város közönségét, miszerint a jelzett célból a birtokukba lévő lovakat f. év július hó 24-én reggeli 5 órától d. e. 10 óráig a város-major udvarába vezetgetni el ne mulasszák, mivel a bemutatás elmulasztása minden ló után 10 frt pénzbüntetéssel fog büntettetni.

Miskolcz, 1898. július hó 17-én.

Lukács, r.-főkapitány.

N y i l t t é r.

Midőn Miskolcz városából — közel 11 évi tartózkodásom után körülményeim változásánál fogva — eltávozom, e helyen óhajtok hálás köszönetet mondani elsősorban a „miskolczi polgári egyesület” mélyen tisztelt tekintetes elnökségének és igazgató választmányának, valamint ez egyesület minden egyes igen tisztelt tagjának, kik engem annyi éven keresztül őszinte bizalmukkal kegyeskedtek megajándékozni, mely szívélyes bizalommal szemben én mindenkor törekedtem tiszteletteljes szolgálataimat legjobb igyekezetem szerint följárni, s kötelezettségeimnek a legpontosabban, illően megfelelni. Fogadja ez uton is szerény személyiségetől a „miskolczi polg. egyesület” tiszteletteljes, üdvözlő bucsumat, ki mindenba hálátelt szívvel gondolok a most elhagyott, kedves otthonra. — Fogadja továbbá Miskolcz város mélyen tisztelt n. é. közönsége tiszteletteljes hódolatának és hálás köszönetemnek ez uton való nyilvánulását, a miért megtisztelő pártolással engem a multban oly gyakran fölkeresni kegyeskedtek.

Miskolcz, 1898. július hó.

Mély tisztelettel:
Mayer József,
vendéglős.

Szerkesztői üzenetek.

Vizsga után. Iskolai színvonalon igen, de irodalmi nem álló kísérlet. Ifjonti világnézettel, a naivitás impressióját keltve van megírva az egész. Közlésre nem alkalmas, de szerzője szorgalmas önképzés által tehetségéig izmosodhatik.

N. E. urnak. Mindegyiknek sorát ejtjük, csak hadd jöjjön a többi is!

Kria-kra. Sziveskedjék egy délután befáradni a szerkesztőségbe, akkor készséggel megadjuk a felvilágosítást.

S. G. urnak, Tisza-Örvény. A könyveket legközelebb küldjük. Üdvözlöt.

Hazámhoz. A milyen jó az első négy versszak, annyira rossz a két utolsó, a mely agyonüti az egészet. Méltóztassék újra dolgozni a végét, talán közölhető lesz.

Kérdőközlő. Aristogiton név igen álnév. Lapunk egyik belmunkatársa írja e név alatt cikkeit. Hogy Önnek nagyon tetszett a tároza, annak nagyon örülünk. Kísérje figyelemmel a rovatot, még folytatása lesz.

Irófajta. (K. M.) Ön azt írja, hogy már három *hangulatos* verset küldött hozzánk s mi egyiket sem közöltük, válaszoljunk tehát, mi alapon jutottak azok a papirkosárba? — Nagyon egyszerű a megfejtés. Mi minden közleményt, legyen az próza, avagy *hangulatos* vers, mindig a papirkosárba

dobunk, ha az közölhetetlen. Bizonyára az Ön „hangulatos versei” is közölhetetlenek voltak. A választ e rovatban annak idején mindháromra megadtuk, esodálatos, hogy elkerülte a figyelmét, ha tényleg minden számot végig szokott olvasni?!

Fiatal leány. Fiatal leánynak poste restante levelezni nem illik.

B. J. urnának. A kérdezett részlet Madách „Ember tragédiájá”-ban fordul elő. Lucifer mondja Ádámnak. Szives soraiért köszönet.

Alom és való. Legnagyobb sajnálatunkra nem hozhatjuk. Rendkívül hosszú. A kéziratot megőrizzük.

Nimród. „Ad mandatum regiae majestatis”, magyarul annyit tesz, hogy „ő királyi felsége parancsolatjából”.

Vasuti. Sziveskedjék e tárgyban a „Vasuti Folyóirat” szerkesztőségéhez fordulni, a hol bizonyára észletesen megadják a felvilágosítást.

Tapló. Legközelebb átnézzük.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos.

Ruttkay Menyhért.

A dr. EGGER-féle Injectio Hamamelis Virginica

a leghatásosabb külszer (befecskendezés) férfiak és nőknél, uj és idült folyások, valamint esőbántalmak orvoslására. A Hamamelis Virginica tropicus növény rendkívüli hatása a nyákhártyára orvosilag már régen el van ismerve, úgy hogy ezen, különben is szerencsés összetételű Injectio, ennek köszönheti gyógyerejét. 2—3 üveg használata a legmakacsabb bajt tetemesen javítja, illetve meggyógyítja.

Egy üveg ára 70 kr., a pénz előleges beutalása mellett, postán bérmentve: 1 üveg 1 frt 50 kr., 2 üveg 1 frt 75 kr., 3 üveg 2 frt 45 kr.

Főraktár: Gyógyszertár a „Nádor”-hoz Budapest, VI., Váci-körút 17.

Kapható **Miskolczon Balog József, Baruch Gyula, Rácz Jenő és Szabó Gyula** dr. gyógyszerész uraknál.

SZABÓ GYÖRGY és TÁRSA

kőbánya és mészegető-vállalat

MISKOLCZ, SZÉCHENYI-UTCZA 56. SZÁM.

Van szerencsénk a t. cz. építész urakat és építő közönséget tisztelettel értesíteni, hogy

I. rendű fehér meszet

a legjutányosabb árak mellett szállítunk.

Megrendeléseket úgy helyben, mint vidékre 100 métermázsán felül bármily mennyiségben elfogadunk s azonnal szállítunk.

Elvállaljuk továbbá úgy **zúzott kövek**, mint mészegetéshez szükséges **mészkövek** szállítását is.

A n.-érd. közönség becses megbízásait kérve s pontos kiszolgálatról előre is biztosítva, vagyunk

kiváló tisztelettel

Szabó György és Társa.

Törlesztéses kölcsön

földbirtokokra és bérházakra,

kölcsön a valódi becsérték $\frac{1}{2}$ részéig 15—60 év közti időre.

Birtokos felmondhat bár mikor, intézet nem mondhat fel.

Csekély kamattal a főke is törlesztetik.

Semmi előleges költség.

Minden felvilágosítás díjtalan.

Beküldendő csakis telekkönyvi és kataszteri birtokiv.

WEISZ SIMON

bankbizományi üzlete

Miskolcz, Zsolczai-kapu 11. szám.

Bérbe kiadó

a „Korona szálloda“ mellett,
Városháztér 26. számú házban

egy emeleti utcza lakás,

mely áll:

Négy szoba, elő- és cselédszoba, konyha,
kamara és mellékhelyiségekből, valamint
négy lóra való istalóból, esetleg istáló
nélkül is.

Ugyanott
egy udvari lakás,
egy szoba, konyha, kamara

és

egy utcza üzlethelyiség

1898. augusztus hó 1-től.

Bővebb értesítés nyerhető ugyanott
a házmesternél.

Hollaender Albert

műszerész

MISKOLCZ, Felső-Gordon-utca 24. sz.

Készít mindenféle

villanyos házi és szobasürgönyt,

telophon

és villámhárítókat.

Angol szagtalan

closetteket

és a legújabb

✕ fürdőberendezéseket. ✕

Biztonsági készülékeket betörések ellen és
e szakba vágó mindennemű javításokat
elvéllal.

Teljesen ártalmatlan.

Antiseptikus és higienikus

HÖLGY-ÓVSZER.

Teljes biztos hatással, használatban kíméletes és
nem kellenek többé semminemű gyöngédtelen
és ártalmas gummi- vagy spongya czikkek.
1 doboz (12 db) 1 frt 50 kr., pontos
használati utasítással 1 frt 75 kr.
előleges beküldése után bérmentve.

Kapható a feltalálónál

LÁSZLÓ JÓZSEF gyógyszerésznél Maros-
Ujvár. (Erdély.)

Budapesti főraktár:

Török József gyógyszerész, Kerpel,
Fehér sas gyógyszerész Lipót-körut
28. sz. Bárhová discret szétküldés.

(Telefon 3617.)

Czélyszerű és kíméletes.

Kitüntetve az 1896. évi országos kiállításon.

Makra Máttyás utódai

asztalos és kárpitos bútorgyára Miskolczon, Széchenyi- és Szemere-utca
sarkán, Debreczeny-féle házban.

Ajánljuk saját készítésű, jó és szolid kivitelű bútor-áruinkat.
Raktáron tartunk mindennemű asztalos és kárpitozott munkát, vas-
bútorokat, hajlított bútorneműket, tükröket, képeket, pipere-bútoro-
kat, szőnyeg- és teppich-árukat.

Elvéllalunk menyasszonyok kiházasítására teljes berendezéseket.

Saját asztalos és kárpitos üzletünkben elvéllalunk minden e szakmába vágó
munkák készítését, javítását és díszítését.

Fizetési feltételeink a legmértányosabbak, sőt külön

részletfizetési osztályt

is rendeztünk be, hol bárki a legkönnyebb fizetési módokat mellett vásárolhat.

A n.-é. közönség támogatását és bizalmát kérve, maradunk

tisztelettel

Makra Máttyás utódai.

Szolid és pontos kiszolgálát!

„CZELKA“ TEJFORRALÓ

a tej kifutását és kozmásodását megakadályozza.

ENGEL IGNÁCZ

vaskereskedő MISKOLCZON, a „Lloyd“-szállodával szemben.

Ajánlja minden háztartásban nélkülözhetlen osztrák és magyar szab.

„Czelka“ tejforralóit,

a mely a tej kifutását, kozmásodását és odaégését megakadályozza,
ha lángon áll is. Felügyelet szükségtelen!

NAGY RAKTÁR:

KONYHA-EDÉNYEK ÉS KONYHABERENDEZÉSEK,

gazdasági és iparos szerszámok,

ÉPÜLET- ÉS BUTORVASALÁSOK,

gépszijak és gépszerelések,

„GARVENS“ KUTSZIVATTYUK,

fegyverek, töltények, m. k. löpor- és löszerekben.

Szolid és pontos kiszolgálát!

A BORSOD-MISKOLCZI HITELBANK

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG MISKOLCZON

elfogad PÉNZBETÉTEKET

takarékpénztári könyvecskékre

4 $\frac{1}{2}$ %-os kamatoztatással évi bentartás,

4%-os kamatoztatással rövidebb időre.

Pénztári jegyekre

3 $\frac{6}{10}$ %-os kamatoztatással.

Valamennyi betétek után a törvényes 10%-os tőkekamatadót a bank fizeti.

Kölcsönöket

váltókra, betáblázásra, értékpapírokra az időszerinti kamatláb-
viszonyokhoz képest legolcsóbb kamatok mellett adunk.

Az igazgatóság.